

- 5.2. istodobno, klijent može u bilo kojem trenutku odbiti opciju koju mu predlaže porezni obveznik – a to je da za prijevoz angažira društvo za logistiku s kojom potonji ima ugovornu obvezu – te povjeriti prijevoz drugom prijevozniku ili osobno preuzeti robu?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL 2010., L 268, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 343.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. svibnja 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Tesco-Global Áruházak Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-323/18)

(2018/C 311/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tesco-Global Áruházak Zrt..

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s odredbama UFEU-a kojima se uređuju načela nediskriminacije (članci 18. i 26. UFEU-a), slobode poslovnog nastana (članak 49. UFEU-a), jednakog postupanja (članak 54. UFEU-a), jednakosti u vezi sa sudjelovanjem u kapitalu trgovačkih društava u smislu članka 54. (članak 55. UFEU-a), slobodnog pružanja usluga (članak 56. UFEU-a), slobodnog kretanja kapitala (članci 63. i 65. UFEU-a) i jednakosti u pogledu oporezivanja poduzetnika (članak 110. UFEU-a) činjenica da strani porezni obveznik, koji obavlja djelatnost maloprodaje i iskorištava više trgovina u okviru jednog trgovačkog društva, podliježe posebnom porezu s vrlo progresivnom poreznom stopom i zapravo ulazi u najviši porezni razred, dok se u praksi pokazalo da nacionalni porezni obveznici, koji djeluju prema modelu franšize pod zajedničkom trgovačkom oznakom pri čemu je uobičajeno svaka trgovina zasebno trgovačko društvo, ulaze u razred koji je oslobođen od navedenog poreza ili u jedan od razreda koji se niže oporezuje u odnosu na taj najviši razred pa su tako porez koji plaćaju strana trgovačka društva i ukupan omjer poreznih prihoda koji se na njih odnose u biti znatno viši nego u slučaju nacionalnih poreznih obveznika?
2. Je li u skladu s odredbama UFEU-a kojima se uređuje načelo zabrane državnih potpora (članak 107. stavak 1. UFEU-a) činjenica da porezni obveznik, koji obavlja djelatnost maloprodaje i iskorištava više trgovina u okviru jednog trgovačkog društva, podliježe posebnom porezu s vrlo progresivnom poreznom stopom i zapravo ulazi u najviši porezni razred, dok se u praksi pokazalo da nacionalni porezni obveznici, koji su njihovi izravni konkurenti i koji djeluju prema modelu franšize pod zajedničkom trgovačkom oznakom pri čemu je uobičajeno svaka trgovina zasebno trgovačko društvo, ulaze u razred koji je oslobođen od navedenog poreza ili u jedan od razreda koji se niže oporezuje u odnosu na taj najviši razred pa su tako porez koji plaćaju strana trgovačka društva i ukupan omjer poreznih prihoda koji se na njih odnose u biti znatno viši nego u slučaju nacionalnih poreznih obveznika?

3. Treba li članak 107. UFEU-a i članak 108. stavak 3. UFEU-a tumačiti na način da njihovi učinci obuhvaćaju poreznu mjeru čiji je sastavni dio oslobođenje od poreza – koje čini državnu potporu – koja se financira prihodima od navedene porezne mjere, s obzirom na to da je prije donošenja posebnog poreza na maloprodaju zakonodavac primjenom progresivnih stopa ovisno o prometu, a ne općom poreznom stopom, odredio iznos predviđenih proračunskih prihoda (na temelju prometa tržišnih subjekata) što je rezultiralo ciljanim oslobođenjem od poreza jednog dijela tržišnih subjekata?
4. Protivi li se načelu postupovne jednakosti te načelima djelotvornosti i nadređenosti prava Unije praksa države članice prema kojoj je, unatoč načelu djelotvornosti i obvezi izuzimanja od primjene neusklađenog pravila nacionalnog prava, tijekom postupka poreznog nadzora po službenoj dužnosti ili slijedećeg sudskog postupka nemoguće podnijeti zahtjev za povrat poreza prijavljenog primjenom nacionalnog poreznog propisa protivnog pravu Unije, zbog toga što porezno tijelo ili sud razmatraju pitanje povrede prava Unije samo u okviru posebnog postupka pokrenutog na zahtjev i samo prije postupka koji se pokreće po službenoj dužnosti, dok, naprotiv, u pogledu poreza koji je prijavljen protivno nacionalnom pravu ne postoji prepreka za podnošenje zahtjeva za povrat u okviru upravnog ili sudskog postupka?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2018. uputio Szekszárdi Járásbíróság (Mađarska) –
Ágnes Weil protiv Géze Gulácsija**

(Predmet C-361/18)

(2018/C 311/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szekszárdi Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ágnes Weil

Tuženik: Géza Gulácsi

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 53. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽¹⁾ tumačiti na način da sud države članice koji je donio odluku mora, ako to zahtijeva jedna od stranaka, izdati potvrdu o toj odluci, bez ispitivanja ulazi li predmet u područje primjene Uredbe (EU) br. 1215/2012?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 1. stavak 2. točku (a) Uredbe (EU) br. 1215/2012 tumačiti na način da se tužba za naknadu troškova među partnerima u neregistriranoj izvanbračnoj zajednici odnosi na imovinska prava koja proizlaze iz odnosa s (pravnim) učincima sličnim braku?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)